

## ש. הלקין

א י מ י ם

בְּטָרֵם יִכָּה גֵרְדֵי הַשְּׂקִיעָה בֵּין הַרְקָסִים,  
יָרַח קָר וְנִבְעָת יִבֵּץ מֵאֲקִינוֹס.  
נִגְהוֹת עוֹלָם זָר יִרְצָדוּ לֹא־נִתְפָּשִׂים  
וְקִסְמֵי־אוֹב נְבוֹבִים יִרְדְּפוּן. אֵין מְנוֹס  
מִפֶּחַד יוֹם וְלַיִל, תִּכְרִיכֵי עָרֵב לָבָן:  
אֲגַדְת־מֹת צְלָה אָרְךָ תַּט כַּפָּרְס.  
עֵינַיִם כְּלוֹת תִּצְפִּינָה לְכוֹכְבָן  
וְכֵהַד מְרַחֲקִים כּוֹאֵב יִבְךָ בְּלֵב שִׁיר־עָרֵשׁ:  
הַנִּיחָה לָנוּ, אֵל, מִקְסְמֵי־מֹת חוֹר,  
מֵאִימֵי אוֹר וְצֵל הַנִּיחָה־נָּא עִם עָרֵב.  
יִתְמְרוּ עֲצִים דָּם, יִתּוּ עֲטֵלֶף עוֹר  
נִפְתּוֹלֵי־חוּג וְצָרְצָר דְּמָמָה יַעֲמִיק־יָרֵב.  
וְאוֹלָם מִשִּׁיר מֹת, אִימֵי אוֹר וְצֵל,  
הַנִּיחָה־נָּא עִם עָרֵב, הַנֵּחַ לָנוּ אֵל.

תּרס"ד.